

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 7

1964

Årg. 5

Donald Bergagård:

ELDEN SPRIDER SIG

- ☐ Johannes sade om Jesus att Han skulle döpa i helig Ande och eld. Det gällde alla Jesu lärjungar. De som då fick löftet, upplevde också att Andens eld uppfyllde lärjungarna.
- ☐ Denna eld brinner än idag och kommer alla Jesu nuvarande lärjungar till del, som längtar och tror. Det är ingen åtskillnad. Alla hava rätt till det Herren lovat i sitt ord.
- ☐ Vi upplever i detta land för närvarande, att denna eld håller på att sprida sig. Många har fått uppleva dopet i den helige Ande, talar i tungomål och profeterar. Många vittnar brinnande i Anden och vinner människor för Gud.
- ☐ Predikanter och evangelister låter sig uppfyllas av denna kraft. Predikar frigörelsens budskap och beder för längtande, sjuka och lidande. Driver ut onda andar i Jesu namn. Herren verkar med dem som i gamla dagar. Guds eld brinner.
- ☐ Var med och sprid elden genom bön, tacksägelse och vittnesbörd. Bliv själv en låga.

Enoch Karlsson:

"VAD VILL DU ATT JAG SKALL GÖRA DIG?"

Forts. fr. nr 2.

Genom synden kom sjukdomen in i världen. Vi vet, att det var djävulen, som bragte människan i synd och därigenom också i sjukdom. Det var Satan, som var orsak till, att synd och sjukdom kom in i världen. Allt som kommer därifrån är ont. Gud har ingen sjukdom, utan det är Satan, som har detta. Gud är god, och Satan är ond. Därför står det också i Bibeln, att "när det hade blivit afton, förde de till honom alla, som voro sjuka, och sådana som voro plågade av orena andar." Alla botade han, för att det som var sagt genom profeten Jesaja, då han sade "Han tog på sig våra krankheter och våra sjukdomar bar han," skulle bli uppfyllt. Dina och mina sjukdomar bar han. Allesammans! När jag har läst i min Bibel, har jag inte kunnat finna någonstans, där Herren lämnar någon, som Han inte kunde hjälpa. Han sade inte till någon, att dig kan jag inte hjälpa. Nej, överallt ser vi, att Jesus botar de sjuka. Vi har fått trons bön, som ska hjälpa de sjuka. Vi har fått nådegåvorna. Vi har fått smörjandet med olja. Vi har Guds kraft i våra möten. Allt tjänar till den sjukes helande. Vad ska vi mer begära? Allt har Han gjort färdigt. Den första grunden, för att man ska kunna bli botad, är, att man vet att Gud kan och vill bota oss, och att man ser sjukdomen som ett Satans verk. Han botade alla! Han är densamme i dag!

Jag tänker på, då Jesus satt vid Sykarsbrunnen trött av vandringen. Där kom en kananeisk kvinna till brunnen.

Jesus bad henne om litet vatten. När Jesus samtalade med denna kvinna om hennes frälsning, kom lärjungarna fram och talade om, att de tänkte bege sig åstad för att köpa mat. Där ser vi, mitt uppe i det väckelsearbete som Jesus var, att det fanns en skara lärjungar, som sörjde mer för det lekamliga uppehållet. Jesus samtalade med kvinnan om hennes eviga väl, och Han gav henne en underbar frälsning.

När lärjungarna kom tillbaka med maten, sade de till Jesus: "Rabbi, tag och ät." Jesus svarade dem: "Jag har mat att äta, som I icke veten om." Vad var det för mat? Det var att göra Guds vilja. Det var Guds vilja att driva ut onda andar och lösa de besatta. Detta var Guds mat. Jag förstår, att Jesus också kunde bli hungrig, men kraften, hänförelsen och själavinnarnitet mättade honom. Halleluja!

Har du känt när Guds kraft har kommit över dig, hur du har kunnat försaka mat både en och två dagar. Du är så mätt tycer du. Detta är nöden för själar, och det är kraften, som mättar dig. Detta var Jesu mat att göra Guds vilja. Det står i grundtexten, att Han jämrade sig högljutt, när Han såg folkskarorna, när Han såg de besatta och Guds skapelse lemlästad och behäftad med olika sjukdomar. Det var skapelsens krona, som kom där sådan. Jesus mötte de besatta vid gravarna. De besatta sargade sig med stenar och kastade sig på marken. De hade hem och vänner, men de hade lämnat alltsammans och levde bland gra-

varna och var besatta av djävulen. Jesus var dock kommen från himmelen för att lösa de besatta och driva ut de onda andarna — detta var Hans mat. Tänk när vi får den anden, som har en enda längtan — själar vid korset och hälsa för de sjuka.

Aftonen är inne, och nu måste vi vara med för att hjälpa! Det är jag, och det är mitt och de mina. Bara jag klarar mig och ser om mitt. Bara jag och mitt. Det ligger mycket i orden, att den som lever för sig själv blir den ende sörjande vid sin egen begravning. Egoisten lever endast för sig och sitt. Det finns så litet kärlek till övers för andra, för nästan, kanske inte ens vanlig barmhärtighet. Det är jag och mitt och mina. Jesus, Han gav ut sig! Han satt vid Sykarsbrunnen trött av vandringen. "Rävarna har kulor, himmelens fåglar har nästen, men Människosonen har inte en plats, där Han kan vila

Forts. sid. 6

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGARD
ERIK-GUNNAR ERIKSSON

Tidningens adress:
Fregattvägen 6, 9 tr.
Näsby Park
Tel. 56 51 24 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 1 25 99

Karl Treard:

DEN BÄRANDE KRAFTEN

Då man läser sin bibel, finner man understundom, hurusom den Helige Ande pekar på saker och ting. Ordet blir med andra ord levande för ens inre människa. Jag satt vid ett tillfälle och studerade Esters bok, en i och för sig märklig bok där Ordet Gud icke förekommer en enda gång. I afton läste jag i Midnattsropet broder Herbert Ottossons vittnesbörd, som han avslutar med orden: *Konungens ärende hastar*. Min tanke fördes då till just Esters bok och ett par uttryck där, i dels det tredje och dels i det åttonde kapitlet där det heter i 3: 16: "sedan kringsändes med ilbud brev till alla konungens hövdingdömen" o. s. v. Samma ordalydelse återkommer i 8: 10 med det tillägget, att det var "ilbud till häst" och märk väl här, att det var icke vilka hästar som helst: "kungliga travare från stuterierna".

Här var det konungens ärende, och vid båda tillfällena hastade dessa ärenden. I det ena fallet var det den onde Haman, som hade utverkat judafolkets utrotning, och i det andra gällde det samma folks rätt att försvara sig mot Hamans ränker. I bägge fallen heter det, att "På grund av konungens befallning drogo ilbuden med hast åstad" o. s. v.

Inför dessa bibelställen inställer sig osökt det brådskanie i ilbudens uppdrag. Detsamma gäller också idag: Missionen, evangelii budskap måste med hast bringas till en i synd och förnedring sjunken mänsklighet. Det är en långt farligare fiende än den onde Haman, som idag vill förgöra folket. Men det gäller också att ge mänskligheten del av Konungens frigörande skrivelse — evangelium om frälsning ur den ondes våld. Och det är detta budskap, som hastar på vår Konungs befallning.

Det talas i Esters bok om, att ilbuden färdades på kungliga travare. Här få vi en bild av den bärande kraften, som stod dessa budbärare till förfogande: Hästen. Då det gäller oss som budbärare, så blir det med ens klart, att också vi måste ha en bärande kraft, och det har vi i den Helige Ande.

Det hette i en läsebok för folkskolan, då jag

var pojke, att Gustav II Adolf befallde sina krigare "att inte hamra svärden slöa mot de kejserliga ryttarnas harnesk utan hugga ned hästen, så var den ovige ryttaren i sin tunga rustning snart besegrad". Detta är en allvarlig bild av många förkunnares ställning idag. De saknar den bärande kraften, den helige Andes kraft. Den missionär som går ut på fältet utan att ha upplevt ett verkligt bibliskt Andedop, han kommer snart till korta i kampen. Mången förkunnare som idag sliter i egen kraft vinner sannerligen ingen seger.

Hur mången förkunnare har inte, bokstavligt talat, blivit besegrad, därför att han saknat den bärande kraften. Sorgligt nog förekommer det, att människor, som en gång ägt denna kraft, ha förlorat densamma. Därför gäller det att leva kvar i smörjelsen, att för var dag förnyas i helig Ande och kraft. Det hjälper icke med allsköns demagogiska konster och knep eller påfund, som har till syfte att locka ungdomen samman, lägerveckor och all slags tävlingar — när man roat sig tillräckligt, försvinner publiken. Det hjälpte tydligen inte med "korvbarer" och coca cola, inte heller med ping-pong ehuru en hel del pastorer satte sitt hopp till dylika tidsfördriv. Jag går så långt, att t. o. m. söndagsskolan kan bli en orsak till, att opånyttfödda ungdomar inlemmas i församlingarna. Det har, i vart fall på något håll, sagts, att det är huvudsaken, att vi får dem med. Det är skrämmande bilder, som rullas upp i vår tid just därför, att den helige Ande får stå utanför. Talar man om dop i helig Ande i vissa församlingar, ja, då riskerar man att, som någon sagt, "få sparken". Talet om Herren Jesu tillkommelse skorrar obehagligt i mångas öron. Själv har jag vid ett par tillfällen blivit avrådd att tala om denna sak i församlingar, som jag besökt. "Vi kan ju inte veta något bestämt om denna tilldragelse". Det behövs sannerligen, att vi höjer stridsfanfarer och går fram i den helige Andes kraft. "Skåda framåt, se det dagas, Riket av Guds barn skall tagas." Konungens ärende hastar: MARANATA = Herren kommer.

Karl Treard.

"Herren verkade med dem och stadfäste ordet"

På denna sida och nästa presenterar Donald Bergagård några kända väckelsepredikanter från utlandet, som har besökt Sverige eller kommer hit.

Morris Cerullo

MORRIS CERULLO
från U. S. A.

En utav de mera kända och av Gud använda fria evangelisterna i USA är Morris Cerullo. Broder Cerullo, som är av judisk börd, är en gripen och andefylld man med stor nöd för människors frälsning och de sjukas helbrädagörelse. Han har haft stora möten med tusentals åhörare runt om i världen.

I världskonferensen för fria evangelister i USA förra året hörde jag honom för första gången, och vi blev då bekanta med varandra. Senare hade vi möten ihop i en ny församling i Chicago, där jag själv hade två

veckors möten. Därefter var vi hemma i hans hem, där vi samtalade ingående om Guds verk.

Morris Cerullo är en man med en vidgad vision. Han reser runt hela världen och samlar pingsttroende folk och andra kring sin talarstol. Vi möttes i Brasilien, då jag besökte en kampanj han hade där. Gud gjorde i dessa möten stora och underbara ting. Många blev frälsta, och skaror av sjuka blev påtagligt helbrädagjorda.

Då nu Morris Cerullo kommer till Sverige och Elimförsamlingen i Malmö, önskar vi, att hans besök skall få bli till största välsignelse för behövande människor. Vi beder om detta.

Maranatapastor från USA till Elimförsamlingen i Malmö

Clair Huchins är Morris Cerullo's medhjälpare i de större kampanjerna. Han är mannen bakom allt. Allt som lägges upp står han för. Huchins är en fin broder, som är gripen av Gud och nitisk för själars frälsning. Han predikar med tro under Andens smörjelse, och får både sång och annat att gå igenom.

Clair Huchins är föreståndare för Maranataförsamlingen i

Brooklyn N. Y., USA. En fri församling som ifrån början har upplevat Guds härlighet på ett överväldigande sätt. Det finns inte ord för allt som skett, men äran tillhör Jesus, som gjort allt. Denna församling, med flera andra, har mött samma missförstånd och motstånd, som Maranataförsamlingarna i Sverige gjort. Trots allt detta har den levt igenom, ty Gud är med.

Då jag besökte Huchins församling var det samma öppenhet för ordet som hemma. Jubel och lovsång. De klappade i händerna till sången och var med i Anden.

Vi önskar broder Huchins Guds välsignelse i möteskampanjen i Malmö tillsammans med Morris Cerullo och Abner Dahl. Jesus kommer snart.

BESÖK FRÅN USA I JÖNKÖPING

Väckelseevangelisterna R. W. Culpepper och Ralph Hart

Ralph Hart

De kända väckelsepredikanterna R. W. Culpepper och Ralph Hart från USA kommer till Jönköping för en stor kampanj tiden 15—23 augusti.

Culpepper har förut besökt Norge samt haft stora kampanjer på olika platser i världen till stor framgång för Guds rike.

Broder Hart kom till Detroit för en del år sedan med sitt kampanjtält, som han rest runt hela Amerika med. Det bröt ut en sådan härlig väckelse på platsen, att han stannade kvar och tog hand om en helt ny för-

samling. Hela familjen, som följer med på denna Europatur, sjunger och vittnar.

Då jag personligen var i Amerika, lärde jag känna dessa bröder på nära håll och har funnit dem vara goda och andefyllda evangelii förkunnare. Trons män.

Det är med stor glädje vi hälsar dem välkomna till Sverige och Jönköping. Alla längtande och intresserade vänner från hela landet hälsas välkomna till kampanjen. Bed för den. Jesus lever.

Evangelist JOHAN MAASBACH

har stora kampanjer i Holland

Som banbrytare för den fria pingstriktningen i Holland har Johan Maasbach utfört ett underbart arbete. Med Guds ord och i Andens kraft har detta frigörande evangelium nått stora skaror. Maasbach har inriktat sig på kampanjer på den ena platsen till den andra. Arbetet har väl inte varit så gott omtyckt av alla, men det har ökat och stabiliserat sig. Det finns redan många nya församlingar.

Man kan märka denna härliga och fria andliga atmosfär i mötena. Alla är med, både unga och gamla. De prisar Her-

rens namn och brinner för själars frälsning.

Broder Maasbach står helt fri. Han har besökt Sverige tre gånger. Första gången besökte han en del pingstförsamlingar. Andra gången Maranataförsamlingen i Jönköping, samt helt nyligen Filadelfiaförsamlingen i Stockholm. Måtte Gud få resa upp många fria bröder i Europa med det fulla evangeliet.

Då vi träffades förra året, under min resa till Amerika, talade vi om ett nytt Sverige-besök av honom, och han lovade att komma vid lämplig tid. Låt oss komma ihåg det kristna arbetet i Holland inför Gud i bön.

J. Maasbach t. v. tolkar här D. Bergagård vid ett möte i Holland.

JESUS KRISTUS ÄR DENSAMME!

VAD VILL DU . . .*Forts. fr. sid. 2*

sitt huvud." Han var publika-
ners och syndares vän. Han led
och dog för andra. Tänk, när vi
får Jesu sinne!

Nu gäller det att rädda, vad
som räddas kan. Jesus kommer
snart igen! Det var hans mat
att hjälpa. Tror du, att han
kunde se en sjuk utan att hjäl-
pa honom? Tror du, att Han
kunde se någon, som sargade
sig med stenar utan att hjälpa
honom? Andarna ropade: "Vad
har vi med dig att göra?" Men
Jesus befälde andarna att i
stället taga sin boning bland
svinen. Jesus lät hellre några
hundra svin drunkna, för att
mannen skulle bli hjälpt. Tack
och lov! Halleluja! Det var mer
värde i mannens själ, än det
var i några hundra svin. Det är
så många, som är rädda om sina
svin. Dessa människor åt inte
svinkött, men de sålde svinen
och fick pengar i stället. Men
Jesus kom och gjorde revolu-
tion, och det var, för att en
enda man skulle ha hälsa. Hal-
leluja! Svinen drunknar i sjön,
och folket ropar: "Gå bort ifrån
oss." I stället för att säga: Kom
med väckelse, lät svinodlingen
gå, bara själar blir frälsta och
räddade. O, denna materialis-
tiska tid vi lever i! Vi måste
driva denna materialistiska

ande på flykten. Vi måste bli
upptagna med Jesus och Hans
frälsning. Maranata. Brudgum-
men kommer!

Vi måste få mer av kärlekens
eld i våra hjärtan. Det är ju vi,
som ska hjälpa de syndiga. Men
om vi är kalla och likgiltiga,
hur kan vi då värna om syn-
dare? Om en nyfrälst kommer in
i ett "frysskåp", så dör han med
en gång. Nej, en skara av äkta
och varma kristna som ska till
himmelen, de tar emot den ny-
frälste med öppna famnen. Hal-
leluja! Detta är Jesu vänner på
jorden. Detta är något, som vi
måste ha. Men då måste alla
våra egna stolta viljor knäckas.
Här ska du inte komma långt.
Ja, jo här är det Guds vilja, som
ska tala. Tack och lov! Tänk,
när vi blir frälsta enligt Jesus
och får Hans kärlek till syn-
dare. Ja, säger Herren: "Jag
har länge önskat att fylla er
med nit för själars frälsning,
men gång på gång har jag
kommit till ett stängt hjärta.
Du har rum för mycket, men
du har inte rum för kärlek till
syndare. Därför skall du en
gång stå utanför en stängd
himladörr, om du inte gör bätt-
ring och upplever min kraft.
Ty jag kommer snart, och jag
vill att du intill dess skall vara
en själavinnare. Då skall du få
vara med och stråla i härlighe-
ten. Men skynda dig att verka
som själavinnare, ty många är

de, som gå under i synd och last
i dag."

*Vad vill du, att jag skall göra
för dig?* Denna fråga talar om
för oss, att det finns möjlighet
att uppleva glädjen för alle-
sammans. Vi har en fri vilja.
Denna vilja är det avgörande.
Vill jag bli frälst och gripen, så
blir jag det, och vill jag det
inte, så blir jag det heller inte.
Det beror på oss själva. Allt är
färdigt från Guds sida. Kraften
är färdig, och vi går in i förso-
ningen genom tron. Det värsta
i dag är, att människor är så upp-
tagna med saker och ting. Nu är
det ju så, att den som löper på
löparbanan har inte tid att
hämta upp bördor. Det finns
så många läsare, som samlar
upp bördor. Dessa som skulle
vara löpare på vädjobanan sam-
lar på så många bördor, att de
inte orkar med längre, men det
står: "Kasten edra bördor på
honom, som har omsorg om
eder." Han bär både oss och
våra bördor. Vi ska inte plocka
upp bördor och problem, utan
det enda som vi ska ta emot, det
är Jesu kärlek, och så löper vi
vidare. Halleluja! Jag vet, att
detta budskapet inte är popu-
lärt, men jag har inget annat.
Det kommer en räkenskapsdag,
då vi ska se, vem som har haft
mest nöd för själar, och vem
som har haft Jesu kärlek, och
vem som har varit Guds red-
skap. Vänner vi lever i Lao-
dicea-tiden. Jeremia, som hade
fått till uppgift att upprycka
var inte populär, och inte heller
Amos från Tekoa var populär.
Jag kan inte vara skarpare
än Guds ord, och det är skar-
pare än ett tveeggat svärd. Det
åtskiljer kött, ande, ben och
märg. Den köttsliga världen,
den själiska världen och den
andliga världen är splittrade.
Så verkar Gud. Det är Guds
splittring.

Den första splittringen kan
vi läsa om i första Moseboken.

TÄLTMÖTEN I UDDEVALLA

på

CIRKUSPLATSEN vid IDROTTHALLEN

under tiden 3—15 juli

TÄLTMÖTEN I MELLERUD

på

CIRKUSPLATSEN vid IDROTTHUSET

under tiden 18—31 juli.

Maranata-vittnen och sångare från Trollhättan
samt tillresande vittnen och sångare.

Enoch Karlsson

Då splittrade Gud ljuset från mörkret. Varde ljus — så var det splittring. Det är splittring i varje möte, där Guds ord förkunnas.

Tänk, min vän, här får du detta budskap, som kan frigöra dig, och om du tar emot det, så blir du omvänd av Gud för tid och evighet. Minns du hur denne Bartimeus, som ville bli hjälpt, handlade? Det står, att han ropade. Vet du varför han ropade? Jo, han var i nöd! Bartimeus är en bild på den lidande mänskligheten i dag. Tiggaren, som satt vid vägen och skakade sin tiggarskål, bad om allmosor och hjälp. Då kom där en, som hade bättre hjälp, än några ören kunde ge. Det var nöd i Bartimeus hjärta. Han var blind och behövde hjälp. Många tillsade honom att vara tyst, men han ropade än högre, förbarma dig över mig!

Om du, liksom Bartimeus, skall bli hjälpt och uppleva frigörelsen, så skall du också märka, att det är många, som vill hindra dig. Det är nämligen så, att vi får lov att vara hur

slöa och likgiltiga som helst, men då vi försöker att ta nya tag, är Satan framme för att hindra dig. Detta därför att du då är farlig. Första dagen Saul var smord i Hebron, så kom alla filistéerna för att gripa honom. Så är det också med alla, som blir smorda av Gud. De blir farliga för andevärlden. De oroar djävulen också! Det är detta vi skall bli: farliga för Satan. Halleluja! Vi måste utmana djävulen, så att vi får seger i andevärlden. Halleluja!

När Israels barn skulle gå över Jordan, så står det, att den var full över sina *brädder*. Vet du varför? Gud älskar stora hinder! Halleluja! Det står, att jag gör alla mina berg till öppna vägar. Det är Herrens berg, och det är Herrens vägar. Så kommer det stora otrosberget och svårigheter, och du undrar, hur det skall gå nu.

Jag gör alla mina berg till öppna vägar, säger Herren! När Petrus satt fastkedjad i fångelset, sade ängeln: "Stå upp och tag på dig dina sandaler." Vad är detta? Ja, du skall gå ut. Ja, men järnporten är ju stängd? Gå på bara! När Petrus går så ramlar järnkättingarna. Ängeln går före. Järnporten öppnar sig av sig själv. Halleluja! Det är seger, när vi går i Jesu namn! Du kan sitta i väckelsemöten och dö i segern.

"Varför skall vi sitta här och dö", sade de fyra spetälska vid Samarias port. De var spetälska och väntade på att dö. "Här sitter vi och dör", sade den ene. "Ja, det gör vi", sade den andre. "Jag dör först", menade en. "Nej, jag dör nog före dig", trodde den andre.

Var de hjälpta med det? Blir du hjälpt, med att du håller på att tala om, hur dålig du är? "O, vad dålig jag är! Nu är jag mycket sämre, än jag var." — Undra på det. Ske dig såsom du tror!

Nej, vi måste få bort denna anda, som hindrar oss från att komma in på trons spår i andevärlden!

Du vet, att då du skall koppla på radion, låter det illa, om du kommer vid sidan av stationen, men då du kommer direkt på, då är det klart ljud. Vi måste alltså rakt på Golgata och tro!

Så satt de där dessa spetälska. Om vi går in i staden, så dör vi, ty där är hungersnöd. "Stannar vi här så dör vi", och så enades de om att: "dör vi så dör vi och får vi leva så låt oss leva, men här stannar vi inte."

Tänk, om du skulle komma i den ställningen, att du tänker: "här sitter inte jag längre mitt i strömmen och dör."

Ja, det är många, som sitter vid ett rikt dukat bord och ändå är undernärda. Ja, de är undernärda!

Då — Halleluja! — stod de spetälska upp och gick. Då lät Herren ljudet av deras steg bli såsom stegen av en miljonarmé. Fyra stackare!

Nu har Israel fått hjälp. Nu kommer en hel armé. — Fyra stackare kom — fyra spetälska som var halvdöda. De skulle in i segern! Halleluja! Du förstår, att det är seger att gå i tro!

När Israels barn låg och sov i sina tält, då fick Josua en uppenbarelse om, att Herren hade givit Jeriko i deras hand. När de andra vaknade, kunde Josua bringa dem budskapet: "Tåga omkring staden, men var tysta. På sjunde dagen skall ni upphäva ett skri." De lydde order. De började att tåga runt staden, och då den sjunde dagen kom, ropade de ett halleluja. Kanske ropade de något annat. En sak är klar, och det är, att det var jubel i det de ropade, och då de ropade så föll stadsmurarna på stället! Vet du varför? Jo, här var det inte

Forts. sid. 15

Söndagen den 24 maj var en stor dag i församlingens korta historia. Det är mindre än två år sedan, detta arbete för Kristus började i Stockholm. Stora och förunderliga ting har vi fått se. Gud har fört fram sitt verk till underbara segrar. Trots många svårigheter och mycket motstånd har vi kunnat glädjas åt, att Herrens ord har haft framgång. Denna dag blev en stor minnesdag, ty församlingen avskilde då fyra bröder såsom äldste. Inför Gud handlade vi i denna för en församling mycket viktiga angelägenhet, och vi förnam i sanning, att Gud var oss nära. De bröder som avskildes var: *Harry Hallander, Sture Svärd, Sven Karlsson* och *Erik Gunnar Eriksson*. Samtliga har tjänat Gud med trohet och hänförelse ibland oss, och det blev så naturligt, då församlingen offentligen gav dem sin välsignelse, att i fortsättningen fullborda den uppgift den helige Ande redan fört dem in i. Vi önskar våra bröder Guds nåd och välsignelse i denna betydelsefulla tjänst och låter deras vittnesbörd gå vidare till Midnattsropets läsekrets.

Arne Imsen

Erik Gunnar Eriksson

Om någon vill?

Från bibelns första blad till dess sista ljuder denna fråga: om någon vill? Vi människor har utrustats med denna förnåma egenskap, detta adelsmärke, vår fria vilja. Gud tvingar ingen att bli frälst. Himmelen kommer icke att befolkas av ditkommenderade människor. När Jesus gick här på jorden och predikade, botade sjuka och kallade människor till sig, så vädjade han till människans fria vilja. Till de sjuka sade han: "Vill du att jag skall göra dig frisk?" Den sjuke fick svara ja eller nej.

I Lukas evangelium återfinns orden: Om någon vill efterfölja mig så försake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag så följ han mig.

När Jesaja hade sin stora syn i templet, talade Herren så: "Vem skall jag sända, och vem vill vara vår budbärare?" Detta är ju underbart, att vår store Gud, som har all makt i Himmelen och på jorden, han som styr världarna, sträcker sig så djupt ned, att han frågar människan, om hon vill gå med hans budskap och tjäna honom.

Erik Gunnar Eriksson

I dessa dagar talar åter Herren mäktigt. Det har för min egen del blivit så levande, att vad Herren söker i dag, det är efterföljare. Det andliga läget i kristenheten ropar i dag efter män och kvinnor, som är villiga att gå hela vägen med Jesus.

Gudsmannen Johan Arndt levde i en tid, som mycket liknar vår tid. Reformationens män hade gått till sina fäder och efterföljdes av ortodoxiens män, som väl hade den rena läran men saknade kraft och hänförelse. Det är väl därför, vi

ÄLDSTEBRÖDERNA

i Maranataförsamlingen, Stockholm

ger här nedan sina vittnesbörd.

under bilden av Arndt läsa de världsbekanta orden: "Kristus hat viel Diener aber wenig Nachfolger." Kristus har många tjänare men få efterföljare.

I Joh. ev. 12: 26 se vi att tjänande och efterföljelse hör tillsammans. Jesus säger där: "Om någon vill tjäna mig, så följ han mig." När vi svarar ja till Guds kallelse, betyder det icke att vår egen vilja utplånas. Nej, det betyder, att vi bli Guds medarbetare. Han har icke bruk för viljelösa gelémänniskor, nej och åter nej.

Kristus själv, som ju i allt var Fadern trogen, bad i Getsemane: "Ske icke min vilja utan din." Jag har funnit, att det gäller, att varje dag i varje situation säga ja till Herren. Detta ger spänst och liv, glädje och seger i kamp och tjänande för Herren.

Nog blir det korsbärande i Jesu efterföljd, men vi älskar det urgamla kors. Amen. Halleluja! Jesus är i dag, som i alla tider, beroende av att män och kvinnor som svarar ja på hans kallelse till tjänst. Vill du?! Skall du svara ja till honom? Vill du giva honom dina medel, din tid, vill du gå ut som hans vittne? Du avgör själv. Han kallar dig. Du måste ge honom svar. Ja eller nej.

Många nöja sig med att vara åskådare. De stå och se på när andra kämpa på vädjobanan. Min vän, i denna väckelse är det icke meningen, att det skall vara

Forts. sid. 15

Harry Hallander

Församlingen väckelsens bärare

Sedan Jesus fullgjort sitt försoningsverk, dömt på korset och uppstått som segerherre över döden och djävulen, sände Han Den Helige Ande på pingstdagen, och himlaväckelsens gudomliga eld började brinna på jorden. I denna eld föddes, uppstod och framträdde Guds församling och tog den form och gestalt, som den gudomliga skaparenden gav den, icke blott för den dåvarande tiden utan för varje tidsepok tills Jesus kommer. Han — Jesus — är oföränderlig och densamme i dag, som då han först framträdde på jorden. Det är Hans vilja och plan, att församlingen, Hans kropp, skall vara likadan i gudomlig kraft, i inre liv och yttre form i dag som under apostlatiden. Hos himlaljusens fader finnes ingen förändring enligt Jak. 1: 17. Nedgångstider, avfall och därmed följande förändring av församlingens inre och yttre struktur är alltså icke Guds utan djävulens verk. Församlingen var ett fullbordat faktum den dag Anden föll. Herren sände inte lärjungarna ut att predika i Judéen och Samarien först för att sedan så småningom låta församlingen ta form, utan församlingen framträdde i elden och blev

bärare av väckelsens eld ut i världen.

Vi känner alla till, att efter apostlagärningarnas underbara tid mörka avfallstider följde i församlingens historia. Den gudomliga härligheten försvann genom synd och otro samt ersattes av kyrkopolitik och yttre glans. Gudasända väckelser har gång på gång fått utföra sitt renande och befriande verk, när det gäller församlingens återställelse. Vi tror och är förvissade om, att Guds plan med Maranata-väckelsen är syndares frälsning och församlingens hela och fulla återstäl-

Harry Hallander

lelse enligt Ordets mönsterbild, så att den, då Jesus kommer, står ren från synden och helt befriad från alla traditionella och fäderneärvda människotankar.

Vår tid kännetecknas av en alltmer tilltagande andlig ljumhet och kraftlöshet och ett öppet och ohämmat syndafördärv. Vad Sverige behöver i dag är inte religiös politik och yttre reformer utan en allt mäktigare uppenbarelse av det gamla evangeliets allt förvandlande gudakraft. Vad vi sett Herren

utföra här i Stockholm de senaste två åren, som svar på bön, är ett under av nåd. Att representanterna för kristendom och ateism ofta gått hand i hand, när det gäller kritik och motstånd, har icke kunnat hindra detta Guds verk att ständigt tillväxa. Herren tillhör äran därför.

Guds församling är ej kallad att vara ett väckelsemuseum, ej heller att endast vänta på något som skall komma i framtiden. När Jesus, den levande och uppståndne, bor i församlingen, blir den en bärare av en närvarande, livsförvandlande och ständigt tillväxande väckelse. Detta håller Herren på att utföra i hela vårt land. Äran därför tillhör Herren allena.

Harry Hallander

Sture Svärd

Att älska utan att hava sett

Honom (Jesus) älsken I utan att hava sett Honom, och fastän I ännu icke sen Honom, tron I dock på Honom och fröjden Eder över Honom med outhärlig och härlig glädje.

1 Petr. 1: 8.

Petrus hade sett Jesus med sina naturliga ögon och hade sett Honom i mänsklig gestalt. När han skrev dessa rader till den kristna församlingen, hade han lärt känna Honom på ett nytt sätt, nämligen genom den helige Andes smörjelse. De som mottog detta brev kände inte Jesus efter köttet utan genom Andens uppenbarelse.

Vi som lever nu, år 1964, upplever också Jesus så. När vi blir födda på nytt, döpta i den helige Ande och vidare får del av

Forts. nästa sida

Sture Swärd

ATT ÄLSKA . . .*Forts. fr. sid. 9*

uppenbarelsens ande till kunskap om Jesus, känner vi Honom på samma sätt, som Petrus och den första kristna församlingen gjorde, såsom den Uppståndne.

Detta kan den opånyttfödda människan inte förstå. Det är för henne en dårskap. Hon saknar de organ, som fordras för att kunna se de andliga verkligheterna. När den naturliga människan läser Bibeln, ser hon i stort sett inte annat, än att det är en religionsbok med historiska händelser och en historisk Jesus. Hon erkänner kanske, att det är ett världslitteraturens mästerverk, hon fått i sin hand. Det finns dock ingen smörjelse inom henne. Den naturliga människans begränsning hindrar henne att förstå Guds Ord.

Inom optiken finns det olika instrument, som hjälper oss att se vad det naturliga ögat inte upptäcker. Genom att se i ett mikroskop med flera hundra gångers förstoring kan man tränga in i en värld och upp-

täcka detaljer, som man förut inte trodde fanns. Den som har erfarenhet av detta tjusas av hur många vackra mönster det t. ex. kan finnas i ett löv eller ett blomblad.

Jag tror man kan säga, att Andens smörjelse i den kristnes liv är som ett mikroskop för henne, när hon läser Bibeln. Man läser då inte endast om Jesus, utan man möter Honom som en levande verklighet, man läser då inte endast om himmelen, utan man ser in i himmelen och fångas av dess härlighet. Man jublar av glädje över, att den naturliga människans begränsning är i Kristus övervunnen. Man ser, att varje bibelvers inte endast är skrivna ord, utan det finns ett djup, en höjd och en bredd, som är oänd-

lig. Man möter universums Skapare i varje ord i denna underbara bok.

Gud vill i dessa yttersta dagar frigöra sitt folk från de band och bojor, som har herraväldet över dem. I den engelska Bibeln läser vi i Jes. 10: 27, att "smörjelsen skall få oket att brista". Utanför lägret möter vi Jesus på nytt. Han ger oss en ny frihet, en ny glädje, en ny smörjelse och en ny uppenbarelse. Lovat vare Herrens heliga namn! Han sätter bildligt talat ett mikroskop i våra händer, så att vi ser, vad vi förut inte har sett. Det naturliga ögats snäva marginaler upphävs, det jordbundna tänkandets band, bojor bryts och vi kommer in i trons värld.

*Sture Swärd**Sven Karlsson*

Jesus kommer!

Haven edra länder omgjordade och edra lampor brinnande.

Luk. 12: 35.

Ett urkristet väckelserop har ännu en gång nått oss. "Mara-nata" = Du, vår Herre, kom! När nu detta budskap når oss, fyller det oss med glädje, så vi kan utbrista: "Amen, kom Herre Jesus!" Ja, det beror uteslutande på, huruvida vi är rustade, som Jesus säger: omgjordade och lamporna brinnande. Inför dessa Jesu egna ord må vi pröva oss var och en.

Dessa Jesu ord utgöres inte av några slätstrukna, fint formulerade fraser. Det är en direkt befallning till var och en, som bekänner sig till Jesus. Det är alltså något, vi måste ta ställning till. Vi kommer helt

Sven Karlsson

enkelt inte förbi detta, därför att Jesus anförtrött oss Sina intressen, Sitt verk på jorden. Skall vi lyckas i vår tjänaregärning?

När Jesus kommer igen, det blir kanske i tredje nattvåkten, skall vi då befinnas vara lika tjänaren, som väntar på sin Herre för att strax kunna öpp-

Forts. sid. 15

Tage Nilsson:

KAMPEN I ANDEVÄRLDEN

”... den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärska-re, som råda här i mörkret, mot onskans andemakter i himlarymderna.” Ef. 6: 12.

Fattar den moderne Kristi bekännaren av i dag, vem motståndaren är? Vet de religiösa organisationerna och församlingarna egentligen något om onskans andemakter i himlarymderna? Om man visste det, skulle väl ej lek- och underhållningskristendomen ha så stor utbredning. Då skulle väl ej kött- och partistrider vara så aktuella. Fattar mången, att runt om råda de onda andemakterna, ej passiva och overksamma utan i verksamhet, för att fälla människor med sina listiga angrepp. Det är mot väldigheter och furstar i den osynliga världen, vi ha att utkämpa vår kamp. Vakna upp inför det Du Guds barn, där Du står i Din verksamhet. Kom ihåg att i den kampen hjälper det inte det ringaste med vanliga religiösa hjälpmedel, med olika metoder och moderna påhitt. Med namn och slagord vinnes inte seger mot dessa demoner utan endast med *Herrens väldiga kraft*. (Ef. 6: 10.)

Här är det endast fråga om *Guds vapenrustning*, med trons sköld, Andens svärd, sanningen m. m. enl. Ef. 6. Mången bekännare går i dag under i kampen, trots att man en gång kom med på den smala vägen. Man går under, därför att man ej blivit undervisad om vapenrustningen för att vinna seger på blodets grund mot onskans makter. Satan är oerhört listig. Han känner de ömma punkterna. Till de första människorna kom han med orden: ”skulle då Gud hava sagt”, och fortfarande för han samma tal. Så heter det

t. ex. i Rom. 12: 2, att man ej skall skicka sig efter denna tidsålders väsende, men många troende fästa sig ej vid dylika Guds ord. Man är så oerhört angelägen att följa denna världens gudar. Man vill likna världen. Då är man fälld av de osynliga demoner, som omger oss. Det gäller verkligen att på allvar gå utanför lägret och följa Jesus, om man vill komma fram på segrarnas väg. Man kan både tala och sjunga om seger men ändå fällas av onskans andefurstar, om man ej är noga med att följa Ordet. Några genvagar till seger och den himmelska världen gives ej. Endast i ödmjuk lydnad för Ordet kommer man dit. Det är underbart att veta, att Herren leder den ödmjuka rätt. Den som i allt vill följa Lammet varthelst det går. Den som gärna tar världskristendomens smälek och hån på sig för Kristi Ords skull. Den som låter ikläda sig *hela vapenrustningen*. Ingen lätt väg men en *salig segerväg*. När vi ha klart för oss, att det gäller liv eller död i den pågående kampen mot den osynliga världens demoner, blir det endast ett, som är nödvändigt, och det är att bli *himmelskt utrustad med kraft*. Då behövs det ej så stora åthävor och ord, utan kraften kommer att strömma ut till hjälpbehövande människor, till lidande kroppar och själar runt om oss. Då bli de mänskliga hjälpmedlen av underordnad betydelse.

Så vilja vi ställa oss fram inför Gud med en hjärtebön och på nytt inviga hela vår varelse åt Honom för att bli segrare i andevärlden. ”Herre tag hand om Ditt svaga barn, giv mig andlig slagkraft att vinna segrar i den osynliga världen, så att människor blir lösta från demonernas fjättrar och försatta i sann andlig frihet.”

Tage Nilsson.

Vill Du

vara med att stödja tidningsmissionen — spridandet av tidningen Midnattsropet — sänd in din gåva på tidningens adress och postgironummer. Ett särskilt kampanjnummer har tryckts i en extra stor upplaga, för att budskapet genom tidningen skall komma ut. Om du tror att detta har betydelse, var med och gör vad du kan. De flesta tidningar har delats ut gratis. Om vi *alla* hjälpas åt skall det gå att betala alla kostnader. Jesus kommer snart!

SEGER I TÄLTMÖTENA

Vetlanda - Nybro

Så har de två första tältmö-
tesserierna gått tillända, och vi
har sannerligen fått uppleva,
att Jesus Kristus är densam-
me. (Hebr. 13: 8.)

Fredagen den 15 maj restes
tältmasterna mot skyn i Vet-
landa, och en förväntansfull
tältmötes sommar började. Re-
dan i första mötet, som var
överfullt av människor pingst-
afton den 16 maj, fick vi upp-
leva, att Herrens härlighet upp-
fylld tältet. Broder Donald
Bergagårds allvarsmättade bud-
skap trängde igenom. När in-
bjudan gavs till förbön, var
det många, som fick erfara, vad
det står i en sång, "löftesordet
han givit, det håller, för den
som öppnar och tar det emot".
Jubelsången från friggjorda sjä-
lar brusade under tältdukarna.

Måndagen den 25 maj gav
broder Arne Imsen oss ett be-
sök och predikade över ett ak-
tuellt ämne: "VÄCKELSE".
De skaror som kom för att
lyssna kunde ej beredas plats
i tältet, men, med högtalarens
hjälp nåddes också dessa, som
stod utanför.

I avslutningsmötena fick vi

se, hur Gud stadfäste sitt ord
med åtföljande under och tee-
ken. De som var med i efter-
middagens möte kommer säker-
ligen inte att glömma det.

Broder Erik Gunnar Eriks-
son, som hela tiden varit hu-
vudtalare, talade denna efter-
middag med utgång från 5 Mos.
1: 1—8. Budskapet utlöste en
trons atmosfär, så stark, att
flera upplevde helbräddagörelse
och Andens dop. Tack och lov!

Även Sigrid Andersson, Ma-
rita Hammar och Lennart Udd
tjänade i mötena med friska
vittnesbörd och inspirerad sång.

I Nybro hölls första mötet
den 3 juni. Mötena fortsatte se-
dan varje kväll t. o. m. den 14
juni. Mönsterås och Kalmar
fick också var sitt besök under
denna serie. Även till dessa
platser kom broder Imsen och
predikade i tre möten.

Det har varit gripande att se
dessa skaror, som samlats var-
je kväll längtande och gripna.
Torsdagskvällen den 11, var det
både tårar och jubel i tältet.
Anden föll, och lovsången hör-
des vida omkring.

På ett alldeles speciellt sätt
har broder Erik-Gunnar Eriks-
son predikat Kristus i dessa
möten. Tron på Honom, Jesus,
har växt, Han som *ännu* äger
all makt i himmel och på jord.
I båda dessa mötesserier har
även Bertha Svensson och Inga-
Lill Blomkvist deltagit med
sång och vittnesbörd.

Att Guds ord icke återvänder
fåfängt, fick vi uppleva, när te-
lefonbud kom från vännerna i
Nybro, dagen efter avslutnings-
mötena, om den kvinna i 60-
årsåldern, som suttit gråtande
i flera av våra möten. Hon
hade kommit i djup syndanöd
och hade ej sovit under natten.
På måndagsmorgonen sökte
hon sig fram till några av våra
vänner, som bad till Gud för
henne, och hon blev frälst. Se-
dan bad hon vännerna hälsa oss
att: "Nu är jag verkligt frälst,
och jag är så lycklig."

Så går Guds verk framåt i
Jesu namn, och vi tror på stora
skaror vid korset denna som-
mar. Glöm ej att bedja för mö-
tena.

Maranatahälsningar
Bertha Svensson.

Arne Imsen

Erik-Gunnar
Eriksson

Bertha Svensson

Donald Bergagård

Levande kristendom – död religion

När Jesus gick här nere på jorden, var hela Hans liv och förkunnelse ett budskap om levande kristendom. Det skedde något, där Jesus drog fram. Människor blev förvandlade, sjuka blev friska, döda uppstod. Syndare bekände sina synder, upplevde frälsning, blev nya skapelser, *allt* blev nytt i deras liv. De fick en ny håg och en ny längtan. Men detta förtröt fariseerna och de skriftlärdade, dåtidens döda religionsutövare. Därför sökte de efter tillfälle att röja Jesus ur vägen. De ville få bort Honom, ty Hans liv och förkunnelse var en dom över deras liv och gärning.

Levande kristendom har alltid varit störande och irriterande för döda religionsutövare, därför

att man ej vill bli väckt utan önskar leva kvar i det tillstånd man är. Man har ett sken av gudaktighet men vill ej veta av dess kraft.

Skriften säger, att Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet. Därför sker än i dag under, där Han får gå fram och uppenbara sin kraft. Där frälsas själar, sjuka botas och Herrens härlighet blir uppenbar, själar döpas i Anden, får uppleva liv och övernog, skickliggöras till helig kamp och strid för att bära ut det levande budskapet om Jesus Kristus.

På vilken sida är Du, min vän: Är Du med och upplever den levande strömmen, eller ropar Du: korsfäst, korsfäst? Stå ej mot! Till kamp Du kallas. Ge Dig hän i Jesu tjänst.

Siv Nilsson.

Vittnesbörd från Frankrike

I Matt. 7:e kap. slutet utav Jesu bergspredikan säger Jesus i 7–8 versarna: Bedjen och eder skall varda givet, söken och I skolen finna. Vidare i vers 8: Ty den som beder han får. Dessa versar har jag fått uppleva i verkligheten mer än en gång. Jag vill härmed vittna om, hur jag fick uppleva en hälsostrom till min kropp, som helade mig fullständigt och näpste febern. I påskas insjuknade jag på nytt för fjärde gången i en svår influensa med hög feber. Natten till annandagen bad och kämpade jag om att få bli fri från sjukdomsbanden. "Herre, näps febern så jag kan stå upp och tjäna Dig." Men Herren svarade: "du blir ej fri ifrån din feber på morgonen, men håll ut och stå upp i Jesu namn, ty jag skall snart hela dig." När morgonen grydde, var det som Jesus hade sagt. Jag steg upp, citerade löftet som Jesus givit, "som vår dag är, så skall vår kraft vara". Jesus gav mig kraft, så på eftermiddagen for jag och en syster på konferens i staden Cherbourg, där en li-

ten pingstförsamling finnes. Maranata har ännu inte kommit till Normandie i Frankrike vad jag vet. Gud bistod mig, så jag kunde tjäna Herren i mötet. Efter mötet bad en av predikanterna för mig och dagen därpå var jag helt frisk. *All ära till Jesus.* Pris ske Gud. Jesus är densamme även här i Frankrike. Han uppenbarar sin makt och kraft även i detta mörka katolska land. Prisat vare Hans underbara namn. Gud är trofast, hans nåd vara evinnerligen. Det är underbart att få tjäna en sådan Herre och Mästare.

Jag vistas för närvarande i Portbail - Normandie för språkstudier sedan i mitten av okt. 1963 och fram till juni 1964. Samtidigt arbetar jag på ett barnhem, som nyligen är startat. Sedan önskar jag, när Herren öppnar väg, få fara till mitt kallelse land Congo. Ty Herren skall leda den som går bedjande fram, och ordet säger: den som söker han finner. Söker man Guds vilja och ledning finner man den.

Ulla Olsson

Kära läsare och ungdomar, det är tryggt att få lägga sitt liv och sin framtid i Jesu händer och låta sig ledas utav Mästaren.

En Maranata-syster.

Syster Ulla Olsson, som skrivit ovanstående, har deltagit med oss här i verksamheten innan hon reste ut till Frankrike för att vistas där för språkstu-

Forts. sid. 15

Maranatakonferens i Dalarna

Under pingsthelgen hölls konferens i Dalarna av Maranataförsamlingen i Ludvika. Konferensen inleddes med förmiddagsmöte i lokalen i Grängesberg, där även Herrens måltid firades. Med undantag av kaffepaus pågick detta möte till inemot 5-tiden på em. Guds ande var märkbart utgjuten till förnyelse och frigörelse. Ett möte man sent kommer att glömma.

På kvällen samma dag var stort möte i Folkets Hus festsal i Ludvika, dit en mycket stor skara människor mött upp. Det blev i sanning ett frigörelsemöte, och säkert gick ingen oberörd från detsamma. I eftermötet räcktes många händer upp som tecken på, att man ville ha mera av Jesus, och säkert kommer detta möte att sätta djupa spår efter sig både bland Maranatafolket och övriga. Som talare i dessa möten tjänade bröderna Axel R. Olsson, Storå, Erik Thor, Guldsmedshyttan, m. fl. Arvid Jonsen och Sten Bergill sjöng solo, och Guds andes smörjelse var utgjuten.

En skara vänner som deltog i konferensen i Dalarna.

På annandagen samlades man i Kvarnsvedens Folkets Hus, dit en mycket stor skara människor mött upp. Vi förnam från första stund, att atmosfären var fylld av Guds Helige ande. Det blev ett möte av det starkaste slaget. I detta möte deltog, förutom övriga nämnda, även broder John Elsander från Borlänge. I eftermötet fick vi bedja med syndare, längtande och sjuka. Halleluja! Jesus gör under.

Vi finner en sådan gränslös

längtan efter mera av Gud, och vi är så glada, för att Herren gett oss dessa tillfällen att få så ut det glada och frigörande budskapet. Vi har nu snart besökt de flesta platserna i Dalarna, och vi kommer att intensifiera vår verksamhet ytterligare utöver Dalabygderna. Vi vet, att Jesus skall göra ännu större ting och tackar Honom för, att vi får vara med.

Sänder de innerligaste Frids- och Maranatahälsningar.

Eric Gustafsson

Arne Imsens

Nya bok

beräknas utkomma i slutet av augusti. Den är högst dagsaktuell och kommer att få stor spridning.

BESTÄLL NU!

i världen
men icke
av världen

FÖRLAGET MIDNATTSROPET,

Fack 583, Jönköping.

TÄLT- MÖTEN

Norrköping 1/7—12/7

Hönön 14/7—26/7

Jönköping 29/7— 9/8

Erik Gunnar Eriksson
m. fl. vittnen deltagar.
Bed för mötena!

VAD VILL DU . . .*Forts. fr. sid. 7*

fråga om någon vacklande otrosjämmer. Det var trons jubelsång, ty de trodde, att staden var given i deras händer, och staden var given i deras händer!

Han har vunnit seger över sjukdom, fruktan, ja, över allt. Du måste taga emot segern, sådana den är!

Strax innan de fyra spetälska gick in i staden, så hade Elisa profeterat: "I morgon skolen I få ett seamått fint mjöl för en sikel i Samarias port." De skulle få bröd. Konungens kämpe, den kämpe som konungen stödde sig på, sade då: "Om också Herren gjorde fönster på himmelen, så kan detta aldrig ske nu." Hur gick det med denne kämpe? Jo, honom trampade folket till döds, då de skulle fram för att få mat. Otron trampas till döds i hungersnöden. När hungern kommer, så trampar den ned otron. Fienden hade flytt, och de kunde tåga in i staden. Där fanns allt vad de behövde, och de sade: "I dag kan vi frambära ett glädjebudskap. Du, djävulen är besegrad! Frälsningen är vår! Hälsan är vår! Segern är vunnen! Ja, fienden har flytt. Tag och ät! "Slå dig inte till ro med det, utan tala om vad du har fått, ty i dag kan vi frambära ett glädjebudskap.

Du har guld — det är tron. Du har silver — det är försöningen. Du har rättfärdighetskläderna — det är den dräkt, som Jesus köpte åt dig på Gulgata. Halleluja! Du har endast att taga för dig. Gå in i segern så fort som möjligt! Lämna Satans område! Han är besegrad! Sitt inte kvar hos Satan. Han ger en så dålig lön. Ja, syndens lön är döden.

Du behöver inte fjorton da-

JESUS KOMMER*Forts. fr. sid. 10*

na för Honom. Då blir oljefrågan åter aktuell.

Ser du mönsterbilden som är framställd hos Sakaria? Han ser ljusstaken, alltigenom av guld, med sin oljeskål ovanpå och med sina sju lampor; och sju rör gå till de särskilda lamporna därovanpå. Sak. 4: 2. Det gäller personlig förbindelse med "källan". Ingen kan klara sig på vad andra äger. Att låna olja betyder helt enkelt, att man blir utestängd den dag då Jesus kommer. Har du, har jag länderna omgjordade och lampan brinnande, så vi med glädje kan möta Honom?

"Snart är Han här,
snart är Han här,
snart kommer Jesus igen."

Sven Karlsson

OM NÅGON VILL*Forts. fr. sid. 8*

åskådarläktare. Har det blivit sådana, så skall de rivas ned. Halleluja! Nej, bärare skall det vara, väckelsens bärare. Profetera, tala tungomål, uttyd, upphöj din Herre Jesus Kristus. Herren kallar på dig, ställ dig till hans förfogande. Striden blir het men kort. Herren kommer snart.

Maranata. Amen.

gars uppsägning hos djävulen. Säg upp tjänsten nu — och gå! Gå i Jesu namn ifrån honom och kom till Jesus. Han har evigt liv att skänka dig. Den blinde kastade av sig sin mantel. Vi sjunger i en sång: "Kasta av dig försagdhetens mantel." Ja, kasta av dig allt som hindrar dig och spring fram till Mästaren från Nasaret, och du skall få höra honom säga: "Din tro har hjälpt dig."

E. Karlsson

UPPSTÄNDELSENS . . .*Forts. fr. sid. 16*

fyllde honom med kraft, glädje och frimodighet, ja, han fick del av uppståndelsekraften och kunde med tacksamhet utbrista: "Gud vare tack, som giver oss segern genom vår Herre Jesus Kristus."

Det kom någon och frågade mig om även den störste syndare kan bli frälst. Och jag var glad att jag kunde svara ett obetingat "ja" på den frågan. Syndare av alla slag är välkomna till nådens tron att få del av uppståndelsekraften. Det var genom den förste Adam som synden, denna fruktansvärda tragedi, kom in i världen. Men det var också en enda som bragte frihet och frälsning åt mänskligheten, Jesus Kristus. "Såsom i Adam alla dö, så skola vi i Kristus alla göras levande." Och vidare läser vi i Rom. 6: 23: "Ty den lön som synden giver, är döden, men den gåva som Gud av nåd giver, är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre." Denna gåva kan också du få del av, min ofrälste vän. Lämna dig helt åt Jesus och du skall få frid i din själ och ett härligt hopp för evigheten!

John Andreasson.

ETT VITTNESBORD . . .*Forts. fr. sid. 13*

dier. Vi har lärt känna henne som en för Gud och själers frälsning nitälskande syster, som för en helgad vandel och vi kunna därför giva henne våra bästa rekommendationer. Vår syster tror sig hava Guds kallelse till Kongo varför vi önskar att hon blir ihågkommen i bön att Herren öppnar vägen för henne dit.

Guldsmedshytan

den 23/5 1964.

Erik Thor Axel R. Olsson

UPPSTÅNDELSENS BUDSKAP

"Denne Jesus har nu Gud låtit uppstå: därom kunna vi alla vittna."
Apg. 2: 32.

De citerade orden är hämtade ur den mäktiga predikan som Petrus höll den första pingstdagen och som resulterade i en stor skara frälsningssökande. Det var en pingstpredikan men det var också ett uppståndelsens budskap Petrus bringade folket.

När kvinnorna i tidig påskmorgon kom till graven var de ängsliga. Hur skulle de få bort den stora stenen som låg för ingången så att de kunde komma in i graven och ge Mästaren den sista smörjelsen. Men all deras ängslan var obefogad, ty stenen var redan bortvältrad och han som skulle ha den sista smörjelsen var uppstånden och levde. Evangelisten Matteus skriver: "När sabbaten hade gått till ända i gryningen till första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se graven. Då blev det en stor jordbävning, ty en Herrens ängel steg ned från himmelen och gick ned och vältrade bort stenen och satte sig på den. Och han var att skåda såsom en ljungeld, och hans kläder var vita såsom snö. Och vaktarna skälvd av förskräckelse för honom och blev såsom döda. Men ängeln talade och sade till kvinnorna: "Varen I icke förskräckta. Jag vet att I söken Jesus, den korsfäste. Han är icke här, ty han är uppstånden, såsom han hade förut-sagt."

Det är underbart att lägga märke till att änglar uppenbarades vid olika tillfällen i Jesu liv på jorden. Hans födelse bebådades av en ängel, och efter Hans födelsestund var det

John Andreasson

en ängel som kom med det glada budskapet till herdarna. Under vår Frälsares bittra kamp i Getsemane kom en ängel och styrkte honom. Och nu, när Han var uppstånden, var det en ängel som omtalade denna glädjande nyhet. Kvinnorna fick ock samma trösteord som herdarna. "Varen icke förskräckta." Det var fröjd bland himmels änglar i den tidiga påskmorgonen, ty Kristus var uppstånden. Nu var försoningsverket till fullo fullbordat, och det fanns frälsning full och fri för alla.

Ängeln vid graven skickade också en hälsning med kvinnorna till lärjungarna och de skulle "särskilt hälsa Petrus". O, vad mycket kärlek och värme det låg i de orden. Jesus älskade alltför Petrus och han räknade med Petrus. Det gjorde honom mycket gott att få denna hälsning. Petrus fick del av uppståndelsekraften och senare fick han uppleva sin pingst. Då var det en modig man, som svängde Andens svärd inför menigheten. Samma dag som Jesus uppstått var två lärjungar på vandring till en by, som hette Emmaus, och samtalet rörde sig om vad som låg på deras hjärtan. Sorg och bedrövelse uppfyllde deras sinnen, men mitt i deras stora förtvivlan nalkades Jesus på vägen där de gick. "Vad är det I talen om med varandra medan I går här", löd Hans hälsning, och den ene av lärjungarna svarade då: "Du är väl en främling i Jerusalem, den ende som icke har hört vad där har skett i

dessas dagar?" Men Jesus sade till dem: "O, huru oförståndiga ären I icke och tröghjärtade till att tro på allt vad profeterna hava talat! Måste icke Messias lida detta för att så ingå i sin härlighet?" När Han sedan hade bibelstudium med dem och uttydde Moses och profeterna och vad dessa förutsagt om honom, då kände lärjungarna att det brann i deras hjärtan. All sorg, ängslan och oro blåste bort vid mötet med den uppståndne. Ja, ett möte med Jesus det förvandlar och ger åt hela livet en ny och ljus gestalt.

En dag fick också Saulus från Tarsus möta den uppståndne. Saul, som förföljde de kristna, var ute i ett särskilt ärende. Han skulle göra ett nytt angrepp på de kristna och var på väg till översteprästen för att begära brev till synagogorna i Damaskus för att sedan kunna fängsla de frälsta. Men det blev inga översteprästerliga sändebrev, men en syndare blev frälst av nåd. Halleluja! Vi läser om Saulus' omvändelse i Apg. 9: 3—6: "Men när han på sin färd nalkades Damaskus, hände sig att ett sken från himmelen plötsligt kringstrålade honom och han föll ned till jorden och hörde då en röst, som sade till honom: "Saul, Saul, varför förföljer du mig?" Då sade han: "Vem är du, Herre?" Han svarade: "Jag är Jesus, den som du förföljer." Men stå nu upp och gå in i staden, så skall där bli dig sagt, vad du har att göra."

Av förföljaren blev en efterföljare och han fick senare namnet Paulus. Han som andats hat och mordlust till de kristna, fick en annan ande som

Forts. sid. 15